

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/359/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714208529
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:1714208529.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Tomáš Kušnír, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom: v 1. rade: X. G., K.Ý. XX.X.XXXX, O. B. Q., K. T.. S. Č.. X a odporkyni v 2. rade: H. G., K. XX.XX.XXXX, O. B. Q., K. T.. S. Č.. X o zaplatenie 7135,82-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporcom v 1. a v 2. rade súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na Okresnom súde Pezinok dňa 24.9.2014 návrh, ktorým navrhol zaviazat' rozsudkom odporcov zaplatiť navrhovateľovi sumu 7135,82- eur, úrok z omeškania vždy vo výške 9 % ročne zo súm 96,43 eur od 21.10.2010 do 12.02.2012 vo výške 11,39 eur, 96,43 eur od 21.11.2010 do 12.02.2012 vo výške 10,65 eur, 96,43 eur od 21.12.2010 do 12.02.2012 vo výške 9,94 eur, 96,43 eur od 21.01.2011 do 12.02.2012 vo výške 9,20 eur, 96,43 eur od 21.02.2011 do 12.02.2012 vo výške 8,46 eur, 96,43 eur od 21.03.2011 do 12.02.2012 vo výške 7,80 eur, 96,43 eur od 21.04.2011 do 12.02.2012 vo výške 7,06 eur, 96,43 eur od 21.05.2011 do 12.02.2012 vo výške 6,35 eur, 96,43 eur od 21.06.2011 do 12.02.2012 vo výške 5,61 eur, 96,43 eur od 21.07.2011 do 12.02.2012 vo výške 4,90 eur, 96,43 eur od 21.08.2011 do 12.02.2012 vo výške 4,16 eur, 96,43 eur od 21.09.2011 do 12.02.2012 vo výške 3,42 eur, 96,43 eur od 21.10.2011 do 12.02.2012 vo výške 2,71 eur, 96,43 eur od 21.11.2011 do 12.02.2012 vo výške 1,97 eur, 96,43 eur od 21.12.2011 do 12.02.2012 vo výške 1,26 eur, 96,43 eur od 21.01.2012 do 12.02.2012 vo výške 0,52 eur, 7 135,82 eur od 13.02.2012 do zaplatenia a požadoval po odporcoch zaplatiť mu trovy konania.

Vec bola dňa 6.11.2014 postúpená na konanie Okresnému súdu Skalica.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka z 15.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom. Navrhovateľ tvrdil, že postupca uzavrel s odporcom dňa 8.12.2006 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla odporcom peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ uviedol, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 - § 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení

zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Citované je ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka a v návrhu uvedené, že zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a právne vzťahy zo zmluvy o úvere, uzavretej pred 1.1.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Ďalej je odcitované ustanovenie § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré sa vzťahovali iba na tam uvedené typy zmlúv a zmluva o úvere medzi typy nepatřila a odcitované ustanovenie § 879 ods. 3 OZ. Použitie Občianskeho zákonníka podľa zdôvodnenia v návrhu nie možno použiť na zmluvu o úvere, vzniknutú pred 1.1.2008. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 9803,84 €, ktorá pozostáva z istiny 8446,95 €, riadneho úroku 745,68-eur, úroku z omeškania 581,31€ a ostatného príslušenstva 29,9-eur, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky, generovanú bankovým systémom a je aktuálnou sumou postúpenej pohľadávky. Sumu 29,90-eur a poplatky a sumu 581,31-eur (úrok z omeškania) navrhovateľ neuplatňuje.

Podľa návrhu postupca poskytol odporcom úver 6638,78-eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach po 96,43-eur k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ uplatňuje v konaní splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.11.2016 v počte 74 a celkovej žalovanej sume. Tieto splátky sa stali splatnými 12.2.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky nie sú uplatnené na zaplatenie. Uplatnený úrok z omeškania je zdôvodnený ustanovením § 517 ods. 2 OZ, počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru a pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknú po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru od 12.2.2012. Po postúpení pohľadávky odporca uhradil 0 €. Žalovaná suma pozostáva zo 74 neuhradených splátok a je rozdielom medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých platieb započítaných na splátky. Zároveň si navrhovateľ uplatnil zákonný úrok z omeškania tak, že požadoval priznať vždy 9 % úrok z omeškania zo súm 96,43 eur od 21.10.2010 do 12.02.2012 vo výške 11,39 eur, 96,43 eur od 21.11.2010 do 12.02.2012 vo výške 10,65 eur, 96,43 eur od 21.12.2010 do 12.02.2012 vo výške 9,94 eur, 96,43 eur od 21.01.2011 do 12.02.2012 vo výške 9,20 eur, 96,43 eur od 21.02.2011 do 12.02.2012 vo výške 8,46 eur, 96,43 eur od 21.03.2011 do 12.02.2012 vo výške 7,80 eur, 96,43 eur od 21.04.2011 do 12.02.2012 vo výške 7,06 eur, 96,43 eur od 21.05.2011 do 12.02.2012 vo výške 6,35 eur, 96,43 eur od 21.06.2011 do 12.02.2012 vo výške 5,61 eur, 96,43 eur od 21.07.2011 do 12.02.2012 vo výške 4,90 eur, 96,43 eur od 21.08.2011 do 12.02.2012 vo výške 4,16 eur, 96,43 eur od 21.09.2011 do 12.02.2012 vo výške 3,42 eur, 96,43 eur od 21.10.2011 do 12.02.2012 vo výške 2,71 eur, 96,43 eur od 21.11.2011 do 12.02.2012 vo výške 1,97 eur, 96,43 eur od 21.12.2011 do 12.02.2012 vo výške 1,26 eur, 96,43 eur od 21.01.2012 do 12.02.2012 vo výške 0,52 eur, a zo sumy 7.135,82-eur od 13.02.2012 do zaplatenia.

Pre nedostatok odôvodnenia návrhu, z ktorého nebolo zrejmé koľko odporcovia koľko splátok, v akej výške a kedy odporcovia zaplatili a ako boli ich splátky započítané. Ďalej bolo potrebné doplnenie návrhu o skutočnosti, kedy sa odporcovia dostali do omeškania a s akou splátkou a prečo si navrhovateľ uplatňuje splátky splatné práve od 20.10.2010. Navrhovateľ bol vyzvaný na splnenie dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. na doloženie listinných dôkazov, kedy nastala mimoriadna splatnosť úveru a na tvrdenia k zaplateniu pohľadávky z úverovej zmluvy na doručenie listinných dôkazov ako výpisov z účtu odporcov, prehľadu splátok, sadzovníka poplatkov.

Navrhovateľ v podaní z 5.12.2014 doplnil návrh o skutočnosti, podľa ktorých úrok bol v zmluve o úvere vo výške 11,60% ročne, poplatok za poskytnutie úveru 132,78-eur a poplatok za správu úveru 1,99-eur mesačne. Výška splátky bola 96,43-eur, splatnosť ako v návrhu, prvá splátka splatná 20.1.2007 a konečná splatnosť dňa 20.11.2016. Odporcovia vlastnoručnými podpismi potvrdili, že sa pred uzavretím zmluvy oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami a so Sadzovníkom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Postupca postúpil pohľadávku dňa 15.12.2011, rozpísaná je v doplnení návrhu tak, ako v návrhu. Sumu úroku z omeškania, poplatkov a ostatného príslušenstva si navrhovateľ v konaní neuplatňuje. Odporcovia čerpali úver 8.12.2006 vo výške 6.638,78-eur (200.000,-Sk), istina vo výške 8.446,95-eur pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Odporcovia z poskytnutého úveru uhradili 1884,32,-eur, dňa 8.6.2004 sumu 4000,-eur a návrhu sú postupne uvedené úhrady v tej ktorej výške a v ten ktorý deň, posledný deň je uvedený dátumom 5.12.2008. Z úhrad odporcov bola započítaná suma 1694,82-eur na istinu, na poplatky bola započítaná suma 132,78-eur, na úroky z omeškania bola započítaná suma 56,72-eur. Súd bol s doplnením návrhu doručená prehľad transakcií na účte odporcov. V doplnení sa uvádza, že v prehľade sú poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky vo výške 180,89-eur označené ako zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou, zmluvné úroky

v celkovej výške 3322,10-eur označené ako zaúčtovanie riadnych úrokov s kapitalizáciou a sú vyčíslené za kalendárny mesiac. V doplnení je rozpísané, akým spôsobom boli úroky vypočítané, odkedy dokedy a z akej čiastky, tak aj u uplatneného úroku návrhom v celkovej výške 745,68-eur. Istina predstavuje súčet položiek bezhotovostné čerpanie úveru + zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou + zaúčtovanie riadnych úrokov s kapitalizáciou mínus úhrady odporcov započítané na istinu. Súdu boli s podaním navrhovateľa doručené ním vyhotovené výzvy k úhrade a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru na mená odporcov, doručované im na adresu podľa zmluvy o úvere, t.j. do Letničia č. 40. Sadzobník postupcu doručený nebol.

Dňa 22.1.2016 navrhovateľ súdu doručil podanie, v ktorom argumentoval k otázke možného premlčania jeho nároku. Podľa podanie ak sa jedná o absolútny obchod, treba riešiť lehotu, v ktorej sa pohľadávka a nárok na ňu premlčuje v štvorročnej premlčacej lehote podľa § 397 Obchodného zákonníka začiatok lehoty počítať podľa § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vывodil, že nárok, ktorý uplatnil pred súdom nie je premlčaný.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval v celom rozsahu.

Odporcovia sa na písomnú výzvu k návrhu a prílohám navrhovateľa nevyjadrili. Prítomní na pojednávaní predniesli, že od roku 2007 nebývali na adrese v J., lebo im exekútorka zabavila dom a mali obstavené účty, nemohli splácať splátky. SLSP a.s. nesúhlasila so žiadnym iným riešením, pretože vymáhala od odporcov exekučne. Navrhli súdu, pokiaľ budú zaviazaní na plnenie, aby im súd povolil splátky.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere, Výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, časťou Všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.8.2002, Výzvou SLSP a.s. zo 16.12.2008, Oznámením o postúpení pohľadávky bankou z 27.12.2011, Zmluvou o postúpení pohľadávok a k nej patriacou Prílohou č. 1, Pokusom o zmier z 27.8.2014, správou Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava, výsluchom odporcov, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Tvrdenie navrhovateľa o existencii písomnej úverovej zmluvy bolo preukázané Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX z 8.12.2006 (ďalej v texte zmluva o úvere). Z nej bolo zistené, že ju podpísala za veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a odporcovia na strane dlžníka a ktorej obsahom boli upravené práva a povinnosti zmluvných strán. Veriteľ sa zaviazal poskytnúť odporcom splátkový úver, dlžník vyjadril povinnosť za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. Podľa zmluvy o úvere bola výška úveru, ktorú sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi 200.000,- Sk, účel poskytnutia úveru nie je uvedený, úver je splátkový, úroková sadzba uvedená v zmluve bola premenlivá vo výške 11,60 % ročne. Spracovateľský poplatok je vo výške 4000,-Sk z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru 60 Sk mesačne, výška mesačnej splátky 2905,-Sk, splátky splatné k 20. dňu v mesiaci v celkovom počte 119, konečná splatnosť úveru 20.11.2016 a splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca, ročná priemerná miera nákladov je 14,01%. Všetky údaje a náležitosti uvedené v Základných podmienkach Zmluvy sú podľa zmluvy o úvere platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP. Dlžník vyjadruje súhlas, aby banka vykonávala inkaso z inkasného účtu vo výške splátok. Článok II bod 2 je vyhlásením dlžníka, podľa ktorého sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP veriteľa, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. VOP sa rozumejú tie, ktoré sú vydané bankou a účinné od 1.2.2005. Podľa bodu 3 a 4 čl. II právne vzťahy neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi v uvedenom poradí. Strany sa dohodli, že ich vzájomné práva a povinnosti sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať Obchodným zákonníkom.

Všeobecné obchodné podmienky (VOP) postupcu boli súdu doručené navrhovateľom. Podľa ich posledného ustanovenia boli účinné od 1.2.2002, sú pripravené na formulárovej predtlačí a nie sú odporcami podpísané. Vo VOP v časti 7 (úvery) bodoch súd zistil, že v zmysle bodu 7.6.1 VOP v prípade porušenia akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta pod písm. a) až q), medzi tým aj pre prípad, že je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, poplatkov viac ako 10 dní je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote,

ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, ďalej je banka oprávnená vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť.

V čl. 10 bod 10.5 VOP je uvedená povinnosť klienta oznámiť banke adresu, číslo telefónu, faxu, telexu, alebo iných elektronických prostriedkov, na ktoré mu bude banka zasielať alebo oznamovať všetky oznámenia a dokumenty. Klient je povinný bezodkladne informovať banku o akejkoľvek zmene týchto údajov. Ak klient o takejto zmene banku neinformuje, považuje sa doručenie vykonané na poslednú banke známu adresu, prípadne na posledne banke známe číslo telekomunikačného prostriedku za riadne vykonané.

Súd z výzvy zo 16.12.2008, vyhotovenej SLSP a.s. zistil, že jej adresátom bol odporca 1/. Výzva je špecifikovaná číslom úverovej zmluvy odporcov. Banka oznamuje, že splácanie pohľadávky je k 30.11.2008 v omeškaní vo výške 17.555,31-Sk a požaduje sumu uhradiť do 10 dní od doručenia výzvy, inak banka pristúpi k vymáhaniu cez tretiu osobu.

Podľa oznámení o postúpení pohľadávky sú oznámenia vyhotovené Slovenskou sporiteľňou a.s. dňa 27.12.2011. Každému z odporcov sa oznamuje postúpenie pohľadávky SLSP a.s. na navrhovateľa a odporcovia majú od doručenia oznámenia plniť výlučne postupníkovi, t.j. navrhovateľovi. Oznámenia sú adresované odporcom do J., na súpisné číslo domu XX. Doručienka, resp. dôkaz, kedy odporcovia oznámenia prevzali súdu predložený nebol.

Účastníkmi zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE sú Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48, Bratislava, uvedený za postupcu a navrhovateľ - postupník. Podľa čl. I postupca je banka a postupník obchodná spoločnosť, zaoberajúca sa správou a vymáhaním pohľadávok. Postupca má záujem postúpiť postupníkovi pohľadávky uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 k zmluve, postupník má záujem o postúpenie pohľadávok za podmienok dohodnutých v zmluve. Podľa časti zmluvy o postúpení pohľadávok „Vymedzenie pojmov“ na účely výkladu zmluvy sa pohľadávkou rozumie každá jednotlivá pohľadávka postupcu voči dlžníkovi, vrátane jej príslušenstva, uvedená a špecifikovaná v Prílohe č. 1 k zmluve, ktorá vznikla z bankových činností vykonávaných postupcom alebo v súvislosti s nimi, najmä po a) pohľadávky postupcu zo zmlúv o úvere a po e) pohľadávky postupcu a ich príslušenstvo, ktoré vznikli v dôsledku alebo v súvislosti so zánikom úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním. Na mysli sa majú všetky pohľadávky postupcu voči dlžníkovi, vrátane ich príslušenstva, uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok. Zmluva o postúpení pohľadávok je stranami podpísaná dňa 15.12.2011. V čl. V,5.1. je vyjadrené, že sa pohľadávky s príslušenstvom postupujú postupníkovi vrátane všetkých súvisiacich práv a nárokov, ktoré sú s pohľadávkami spojené, ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok. Podľa prílohy č. 1 je sú v nej uvedené údaje o odporcovi 1/, jeho meno, adresa V., Š. X/OM, ide o spotrebný úver na Čokoľvek, číslo úverovej zmluvy a číselne vyjadrené hodnoty ako istina, úroky z omeškania, riadne úroky, úroky celkom, výška poplatkov, splatnosť úveru dátumom podľa zmluvy 20.11.2016, dátum poslednej úhrady 5.12.2008 vo výške 124,78-eur, počet dní omeškania 1243.

Z pokusov o zmier zo dňa 27.8.2014 súd zistil, že navrhovateľ titulom odkúpenia pohľadávky vyzval odporcov na zaplatenie záväzku vo výške 12.440,70-eur najneskôr do 30.8.2014.

Výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24.1.2012 oznamoval navrhovateľ každému z odporcov, že inkasná spoločnosť navrhovateľa je oprávnená na základe zmluvy o postúpení pohľadávky k začatiu inkasa (zaplatenia) jeho finančnej pohľadávky. Uvádza sa, že navrhovateľ vyhlasuje ako nový veriteľ odporcov mimoriadnu splatnosť úveru k 24.1.2012 a žiada do 3.2..2012 zaplatiť 10.037,15-eur s rozpísaním dlžnej čiastky na základnú pohľadávku, úroky z omeškania, ostatné príslušenstvo, zákonné úroky a náklady EOS vo výške 150,-eur. Podľa časti podacieho poštového hárku z 25.1.2012 písomnosť bola doručovaná odporcom do J..

Z transakcií predložených navrhovateľom vyplývalo, že dňa 7.2.2006 došlo k založeniu účtu, 8.12.2006 došlo k schváleniu úveru a uzavretiu úverovej zmluvy, je vyznačené bezhotovostné čerpanie úveru 4000,-Sk a poplatok sa odúčtúva, ohľadom sumy je 8.12.2006 uvedené, že ide o bezhotovostnú splátku úveru, 13.12.2006 je vyznačené bezhotovostné čerpanie úveru vo výške 196.000,-Sk. V transakciách sa ďalej až do dňa 14.12.2011 opakujú položky ako zaúčtovanie riadnych úrokov, zaúčtovanie na poplatok 60-Sk, od roku 2009 vo výške 1,99-eur a neskôr zvýšený na 2,99-eur , zaúčtovanie pohľadávok za

úrokmi z omeškania, doúčtovanie pohľadávky za úrokmi a úrokmi z omeškania, zaúčtovanie riadnych úrokov s kapitalizáciou, poplatkov z kapitalizáciou, doúčtovanie istiny.

Z výsluchu odporcov súd zisti, že v čase podpisu zmluvy o úvere boli manželia a ich manželstvo trvá. Bývali vždy spoločne. Požadovali úver 200.000,-Sk na kúpu rodinného domu v J., nie za účelom podnikania. S bankou nedohadovali žiadne poplatky ani úroky, ani dobu splatnosti splátky. V SLSP a.s. mal odporca vedené dva účty, jeden z toho bol podnikateľský. V dome v J. nikdy nebývali, bývali v podnájmoch, lebo ho prerábali, než ho prerobili, banka im ho vzala v dražbe v roku 2008. Dražba sa týkala hypotekárneho úveru, poskytnutého SLSP a.s. Výzvu od SLSP a.s. zo 16.12.2008 neobdržali, v decembri 2008 bývali v V. na O. T., od roku 2012 bývajú v Q., na S. T.. Už v čase uzatvárania a podpisovania zmluvy o úvere banke oznamovali, že nebývajú v J., ale v V.. Odporca 1/ uviedol vo výpovedi, že chodil do banky kvôli svojim účtom a aj výpisy z účtu mu chodili na adresu V. B. V., ktorú banka poznala ako kontaktnú adresu odporcov. Odporkyňa v 2. rade výpoveďou potvrdila skutočnosti, o ktorých vypovedal odporca 1/, dodala, že v roku 2010 bývali ešte dva mesiace na P. T. B. Q..

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 273 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, ods. 2 odchýlné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1, ods. 3 na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, ods. 2 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 3 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 4 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"), ods. 2 ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, ods. 4 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie, ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31.12.2007):

§ 1 ods. 1 tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa,

§ 2 na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov. § 3 ods. 1 veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci,

§ 3 ods. 1 a 2 veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

§ 4 ods. 1 a 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, ods. 2 Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

§ 4 ods. 3 zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy, e) práva spotrebiteľa podľa § 7,

§ 4 ods. 4 pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba,

§ 4 ods. 6 veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 a 2 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia, ods. 2 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 a 2 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V súvislosti so zistenou skutočnosťou, že postupcom v zmluve o postúpení pohľadávok na navrhovateľa bola banka, súd sa zaoberal skutočnosťou, či je alebo nie je navrhovateľ vo veci aktívne legitimovaným účastníkom po oboznámení sa s rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/203/2015-394 z 19. mája 2015 účastníkov CASH COLLECTORS, SK proti žalovanej XY, bytom K. G. o zaplatenie sumy s príslušenstvom, rozhodujúc o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo 14. januára 2015 č.k. 10C/73/2012-361 v spojení s opravným uznesením zo 14.1.2015 č.k. 10C/73/2012 - 366 odvolací súd uvedeným uznesením rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť sumu s príslušenstvom, zrušil opravné uznesenia, pričom z odvodnenia uznesenia odvolacieho súdu je zrejmé, že vo veci ide o pohľadávku, postúpenú SLSP a.s. na navrhovateľa - postupníka, ktorým je v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách subjekt, ktorý bankou nie je.

Čo sa týka skutkového opisu, krajský súd vychádzal z toho, že žalovanej SLSP a.s. poskytla v roku 2006 splátkový úver a podľa zmluvy o úvere mala konečná splatnosť úveru nastať 21.10.2006. Pohľadávka z úveru bola SLSP a.s. postúpená na subjekt, ktorý nebol bankou zmluvou o postúpení pohľadávok z 21.10.2010. Krajský súd v odôvodnení poukázal na čl. 7.6 bod 7.6.1 VOP Slovenskej sporiteľne a.s., týkajúci sa aj vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ukončenia zmluvy o úvere výpoveďou zo strany banky alebo ukončenia odstúpením bankou. Konštatuje sa, že SLSP a.s. nevyužila ani jednu z možností a pohľadávku postúpila bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. zanikol spôsobom uvedeným v čl. 7.6., mimoriadnu splatnosť vyhlásil postupník. Krajský súd dospel k záveru, že ak zmluvný vzťah nezaničil výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nemožno urobiť záver o tom, žeby úver bol spolu s úrokmi splatný. Splatnými sa stali iba jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškani. Podľa odôvodnenia s odkazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách je vyodené, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu so záverom, že ak nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Krajský súd v odôvodnení uzavrel, že zmluva o postúpení pohľadávok je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ, podľa zásady nikto nemôže previesť na iného viac práv ako má je uvedené, že ani postupník v zmluve z 21.10.2010 nemohol previesť ako postupca ďalšou zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 1.12.2010 na žalobcu, aj táto zmluva je preto neplatná a žalobcovi preto chýba v spore aktívna legitímácia. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru je uvedené, že ide o úkon, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru a žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, pretože nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a nebol oprávnený zrejme ani vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. K obdobným záverom ohľadom aktívnej legitímácie toho, kto nadobudol pohľadávku z úveru od banky so zameraním sa § 92 ods. 8 zákona o bankách a pred postúpením pohľadávky ukončením právneho vzťahu z úverovej zmluvy banky (veriteľa) a odporcu (dlžníka) dospel aj Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení sp. zn. 6Co/119/2013 z 29.5.2014, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 29C/194/202-110 z 10.4.2013 týkajúci účastníkov EOS KSI Slovensko s.r.o. Bratislava proti žalovanému XY, bytom Q v zaväzujúcej časti žalovaného, zaoberajúc sa aj otázkou premlčania jednotlivých splátok. Súdu prvého stupňa bolo odvolacím súdom vytknuté, že sa pred prejednávaním veci nevyporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Pokiaľ sa týka dokazovania, vykonaného súdom prvého stupňa je uvedené, že nie je preukázané listinnými dôkazmi, že právny predchodca žalobcu písomne vyzval žalovaného na plnenie dlžných splátok a javí sa preto, že aktívna legitímácia žalobcu na uplatnený nárok je daná len čo do časti pohľadávky. Uvádza sa, že prvostupňový súd mal v súvislosti s posúdením námietky premlčania zistiť, či zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k odstúpeniu od zmluvy alebo či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu. V súvislosti so skúmaním vecnej legitímácie navrhovateľa vo veci účastníkov súd poukazuje aj na záver odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/623/2014-132 z 30.11.2015, v ktorom je rozhodované o odvolaní navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o. proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 3C/455/2012 a zdôvodnené, že banka mohla postúpiť na navrhovateľa len splatnú pohľadávku v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a vo veci účastníkov v konaní sp. zn. 3C/455/2012 došlo k podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky pred splatnosťou pohľadávky banky voči dlžníkovi, t.j. v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Odvolací súd uzavrel, že ak je zmluva o postúpení pohľadávky v rozpore so zákonom je absolútne neplatná a navrhovateľovi nesvedčí aktívna legitímácia na podanie návrhu a na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/328/2015 z 20.4.2016, v ktorom súd dospel k záveru, že navrhovateľovi EOS KSI Slovensko s.r.o. sa nepodarilo pri postúpení pohľadávky od banky preukázať aktívnu legitímáciu, nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne a.s. voči odporcovi ako dlžníkovi. Pre závery, vyjadrené v uvedených rozhodnutiach krajských súdov, týkajúcich sa vecnej aktívnej legitímácie navrhovateľov, ktorý v podstate o sebe tvrdili tak ako aj vo veci Okresného súdu Skalica sp. zn. 3C/359/2014 navrhovateľ, že sú aktívne legitimovaným účastníkom z postúpenej pohľadávky bankou, súd v prvom rade riešil otázku, či je alebo nie je navrhovateľ v spore účastníkom aktívne legitimovaným v konaní.

Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (navrhovateľ), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide.

K zisteniu, či navrhovateľovi vo veci svedčí aktívna vecná legitímácia, teda či mu svedčia hmotnoprávne oprávnenia veriteľa zo zmluvy o úvere, súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere, VOP banky, Zmluvou o postúpení pohľadávok a Prílohou č. 1 k nej patriacej, výzvou banky, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vyhotoveným navrhovateľom.

Z písomnej Zmluvy o splátkovom úvere bolo zistené, že v nej vystupovala na strane veriteľa banka, na strane dlžníka odporcovia. Výsluchom odporcov bolo zistené, že zmluvu o úvere podpísali a finančné prostriedky obdržali, aj keď nie v požadovanej výške. Zmluva o úvere má podstatné náležitosti vyžadované v ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, pretože je určené, že veriteľom je banka, dlžníkom odporcovia, v zmluve je záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť finančné prostriedky aj záväzok dlžníkov poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok. Ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z., platného a účinného v čase jej uzavretia. Podľa Zmluvy o úvere bolo dohodnuté jej stranami, že dlžníci budú dlh platiť v splátkach s dohodnutým dňom splatnosti a konečná splatnosť úveru je dohodnutá dňom 20.11.2016. Zmluva o úvere uzavretá medzi SLSP a.s. a odporcami je bezpochyby zmluvou spotrebiteľskou, aj keď ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007, teda v čase uzavretia úverovej zmluvy nevymenúvalo ako typ zmluvy zmluvu o úvere, zmluva o úvere upravená ako typ iba v Obchodnom zákonníku je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého ochrana spotrebiteľa dopadá aj na právne vzťahy, v dôsledku ktorých boli uzavreté zmluvy ako typ upravené v Obchodnom zákonníku, teda aj na zmluvu uzavretú podľa § 497 tohto zákona, typom zmluvy o úvere. Podľa tohto ustanovenia zo zmluvy o úvere z 8.12.2006 je nepochybné, že jej charakteristickým znakom je, že bola uzavretá ako typová (adhézna) zmluva, bankou uzavretá vo viacerých prípadoch a aj z výpovedí odporcov je zrejmé, že jej obsah podstatným spôsobom neovplyvnili. Odporcovia v zmluve o úvere vystupovali ako fyzické osoby, požadujúce od banky, od podnikateľa služby, poskytnúť finančné prostriedky pre uspokojenie potrieb svojho bývania, pre potreby domácnosti. (§ 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 634/1992 Zb., tiež § 52 ods. 2 až 3 OZ v znení účinnom do 28.2.2007).

Napriek chýbajúcim niektorým náležitostiam, napríklad uvedeným pod písmenami a), i) d) spôsoby zániku zmluvy podľa zákona č. 258/2001 Z.z. súd hodnotí po formálnej stránke ako zmluvu o úvere, uzavretú so spotrebiteľom za platnú, uzavretú v písomnej forme a nakoľko bolo výpoveďou odporcov a prehľadom transakcií preukázané, že im bola poskytnutá finančná služba od banky a finančné prostriedky od SLSP a.s. čerpali, zmluva je podľa § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou platnou. Z VOP Slovenskej sporiteľne a.s. bolo zistené, že ich odporcovia nepodpísali.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE a z Prílohy č. 1 k nej patriacej bolo zistené, že jej zmluvnými stranami bola na strane postupcu Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48, Bratislava a na strane postupníka bol navrhovateľ. Z tých ustanovení, ktoré súd opísal vyššie pri zmluve o postúpení pohľadávok vyplynulo, že postupcom je banka a postupníkom je nebankový subjekt, ktorého predmetom činnosti je podľa zápisu v obchodnom registri od roku 1997 factoring a forfaiting - mimo súdneho vymáhania pohľadávok a ďalšie činnosti. V zmluve je jednoznačne uvedené, čo strany rozumejú pod pojmom pohľadávka a aj to, že súčasťou zmluvy je príloha. Z prílohy č. 1 vyplýva, že banka v nej vyznačila počet dní omeškania odporcu s plnením z úverovej zmluvy. Ohľadom splatnosti úveru je v nej dátum zhodný a dátumom zo zmluvy úvere, t.j. deň 20.11.2016.

Z Výziev k úhrade a oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru je zrejmé, že ho vyhotovil navrhovateľ a je v nej navrhovateľom odkazované na zmluvu o postúpení pohľadávok a navrhovateľ sa vyhlasuje za nového veriteľa odporcov. Za dôvod vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľ uviedol, že odporca porušil povinnosť splácať záväzok pravidelnými mesačnými splátkami a navrhovateľ preto vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru dňom 24.1.2012.

Navrhovateľ sa v konaní po odporcoch domáhal splnenia záväzku, tvrdiac, že sa stal zo zmluvy o postúpení bankovej pohľadávky novým veriteľom odporcu. Pohľadávka je nárok veriteľa požadovať od dlžníka peňažné plnenie, navrhovateľ tvrdil, že má voči odporcovi peňažnú pohľadávku.

V konaní bolo Zmluvou o úvere a z opísaných ustanovení Zmluvy o postúpení pohľadávky preukázané, že pohľadávka vznikla zo zmluvy o úvere. Zmluva o úvere je dvojstranným právnym úkonom, právny úkon je právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik práv a povinností. Z ustanovení § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že u zmluvy o úvere ide o záväzkovoprávny vzťah,

ktorého podstatou je, že na základe platnej zmluvy veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Zo zmluvy o úvere je dlžník povinný druhej strane - veriteľovi vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť úrok. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že sa stal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky oprávneným požadovať po odporcoch mu niečo dať a že je oprávnený to požadovať dôvodu, že je namiesto postupcu veriteľom odporcov na základe postúpenej peňažnej pohľadávky.

V ustanovení § 524 OZ sa dáva tomu, kto má pohľadávku, právo postúpiť ju písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ, zo zmluvy o postúpení postupník. Postupca stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými, nie je oprávnený vymáhať ju po postúpení a nie je oprávnený ani prijať plnenie od dlžníka. Keďže postúpením pohľadávky postupca prestáva byť veriteľom, je povinný postupníkovi vydať alebo na neho previesť všetky prostriedky právnej ochrany a zabezpečovacie prostriedky, ktoré sa viažu k pohľadávke a má povinnosť podľa § 526 ods. 1 OZ oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Právne účinky postúpenia voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpení pohľadávky. Zákon neupravuje ani formu ani obsah tohto oznámenia. Postupca zvolil podľa Oznámenia, predloženého navrhovateľom na dôkaz písomnú formu a doručoval oznámenie poštovým stykom na adresu, na ktorej sa odporcovia vôbec nezdržovali. Z výpovedí odporcov bolo preukázané, že oznámenie o postúpení pohľadávky sa nedostalo a ani nemohlo dostať do sféry ich dispozície, pretože v predpokladanom čase doručovania, t.j. v decembri 2012 sa zdržiavali, resp. bývali v značne vzdialenom mieste od miesta, kam im bolo doručované. Z výpovede odporcu 1/ je zrejmé, že oznamoval veriteľovi, že sa nezdržiava na adrese, uvedenej v zmluve o úvere. Z jeho výpovede a z výpovede odporkyne 2/ je zrejmé, že tomu tak bolo minimálne od roku 2008, kedy došlo k vykonaniu exekúcie na nehnuteľnosť v mieste, kde sa nachádzala a uvedenom v zmluve o úvere a z týchto dôvodov ani nemohli nastať účinky doručenia, t.j. žeby sa odporcovia dozvedeli o postúpení pohľadávky, o tom, kto má byť ich novým veriteľom a o ich povinnosti plniť postupníkovi. Kým postupca dlžníkovi neoznámil postúpenie pohľadávky alebo mu to postupník nepreukázal, dlžník môže svoj dlh splniť postupcovi a dosiahnuť tak zánik záväzku. Navrhovateľ sa pre nedostatok účinku právneho úkonu postupcu zo zmluvy o postúpení pohľadávky nemohol stať veriteľom odporcov namiesto postupcu. Zmluva o postúpení pohľadávky medzi bankou a navrhovateľom síce môže byť právnym úkonom platným, súd jej platnosť neskúmal, ale zaväzuje iba jej strany, to je postupcu a postupníka, nie odporcov, voči ním ako dlžníkom je neúčinná. Súd preto vyvodil vo veci účastníkov, že veriteľom odporcov zostala banka a navrhovateľovi v konaní chýba aktívna vecná legitímácia na podanie návrhu.

Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník poznal jej obsah, pokiaľ mu jej oznámené postúpenie postupcom, pokiaľ nejde o zmluvu, kde jednou stranou je spotrebiteľ. Občiansky zákonník v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky chránil spotrebiteľa pred postúpením pohľadávky na tretiu osobu, ktorá bankou nie je cez ustanovenie § 53 ods. 2 písm. b). Napriek tomu, že v zmluve o úvere nie je vyjadrený súhlas spotrebiteľa k právu budúceho postupcu previesť práva a povinnosti z úverovej zmluvy na iný subjekt, došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky a malo dôjsť k zmene v osobe veriteľa odporcov. Občiansky zákonník v § 525 ods. 2 stanovuje pod sankciou neplatnosti právneho úkonu taký prevod práv a povinností, ktorý je v rozpore so zákonom alebo s dohodou dlžníka. V konaní nebola preukázaná žiadna dohoda dodávateľa a spotrebiteľa, z ktorej by vyplývalo, že dal dlžník súhlas k postúpeniu pohľadávky. Zmena v osobe veriteľa zo zmluvy o úvere uzavretej s odporcami je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 2 písm. b) OZ, pretože prevodom na subjekt, ktorý bankou nie je došlo k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby banka postupovala pohľadávku na tretí subjekt, ktorý napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska podľa zákona o bankách. Správanie banky, dôsledkom ktorého je postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva z ustanovení občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa.

V zmysle § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase zmluvy o úvere nie je vylúčené ani postúpenie pohľadávky, vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu.

Pri vyriešení otázky, či sa stal navrhovateľ veriteľom odporcu súd vzal v úvahu aj skutočnosť, že postupom bola banka, ktorej zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ukladá povinnosť pred postúpením svojej pohľadávky niečo konať. Banke sa v ustanovení ukladá pred postúpením svojej pohľadávky vzniknutej z jej bankovej činnosti urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. Z výpovede odporcu 1/ je zrejmé, že odporcovia sa dostali do omeškania s platením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože neplnili splátky dohodnuté v zmluve o úvere riadne a včas. Ako vyplýva z ustanovenia § 565 OZ, predpokladom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru veriteľom je predchádzajúca dohoda veriteľa a dlžníka o práve veriteľa pri omeškaní dlžníka požadovať od neho plnenie naraz. Súdu nebol v konaní predložený žiadny dôkaz, spôsobilý preukázať, že medzi bankou a odporcami, keď bolo podľa zmluvy o úvere dohodnuté plnenie v splátkach, o práve banky pri porušení povinnosti dlžníkov splácať splátky riadne a včas, teda pri ich omeškaní vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z VOP Slovenskej sporiteľne a.s. bolo preukázané, že iba v tomto, odporcami nepodpísanom dokumente sú ustanovenia, týkajúce sa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Pokiaľ sa v zmluve o úvere uvádzalo, že jej súčasťou sú VOP, Úverové podmienky a ďalšie súčasti, súd je toho názoru, že sa VOP ani iné Úverové podmienky, súdu ani nepredložené, nestali platnou súčasťou zmluvy o úvere. V zmluve sa uvádza, že všetky údaje a náležitosti uvedené v zmluve o úvere sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy, ich zmeny sa riadia úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP a strany sa dohodli, že všetky ich vzájomné právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve, sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Podľa čl. II dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Všeobecné obchodné podmienky sú určitým dokumentom podnikateľa, tu banky, do ktorého sa premietajú určité podmienky, ktoré sa opakovane používajú pri kontraktácii, čo uľahčuje, urýchľuje, ale aj skvalitňuje proces kontraktácie. Bežne ich využívajú podnikatelia vo vzájomných vzťahoch, ich použitie v obchodných vzťahoch Obchodný zákonník s využívaním osobitných zmluvných dojednaní počíta v ustanovení § 273. Umožňuje využiť ich pri formovaní obsahu zmluvy, t.j. vzájomných práv a povinností zmluvných strán. Pritom obsah obchodných podmienok nemusí byť obsahom zmluvy, ale stačí, že zmluvné strany na ne v zmluve odkážu. Odsek 1 ustanovenia § 273 Obchodného zákonníka rozlišuje všeobecné obchodné podmienky a iné obchodné podmienky. Režim použitia oboch druhov podmienok je z hľadiska záväznosti rôzny. Pri všeobecných obchodných podmienkach sa predpokladá, že každému, kto podniká v oblasti, ktorej sa dotýkajú, sú všeobecne známe. Preto odsek 1 ako predpoklad ich záväznosti požaduje odkaz na všeobecné obchodné podmienky v zmluve, čo je vyjadrené aj v zmluve o úvere uzavretej s odporcami. Odkazom sa všeobecné obchodné podmienky stávajú súčasťou obsahu zmluvy, strany tým dajú najavo, že ich vôľa smeruje k tomu, aby sa stali obsahom zmluvy, a tým pre obe strany záväznými. V obchodných vzťahoch, vzniknutých medzi podnikateľmi sa nevyžaduje ani žiadne vyhlásenie zmluvných strán v zmluve, že všeobecné podmienky, na ktoré odkazujú, sú im známe, predpokladá sa to, pretože strany ich poznajú z ich podnikateľskej činnosti. Odporcovia pri uzatváraní zmluvy o úvere so SLSP a.s. vyhlásili, že sa oboznámili so súčasťami zmluvy a súhlasia s nimi a v takom prípade sa môže jednať iba o iné obchodné podmienky podľa § 273 Obchodného zákonníka. Odporcovia nevystupovali ako podnikatelia v tej obchodnej oblasti, v ktorej vystupuje ako podnikateľ, banka, a nie je splnené, že ak sa ich má dotýkať obsah VOP a zaväzovať ich, že by im ako priemerným spotrebiteľom vôbec mohli byť známe. Napriek tomu, že základný právny vzťah, z ktorého záväzok odporcom vznikol, je upravený ako záväzkovoprávny vzťah a absolútny obchod v Obchodnom zákonníku, postavenie odporcov ako podnikateľov v zmluve o úvere je vylúčené, v zmluve vystupovali ako spotrebiteľia, pretože úver nepožadovali na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ale pre svoju osobnú potrebu a úver nebol požadovaný ani spotrebovaný pre účel povolania, zamestnania ani pre podnikanie. Zmluva o úvere uzavretá medzi SLSP a.s. a odporcami je zmluvou formulárovou vrátane VOP, sú predtlačou, vypracovanou a používanou SLSP a.s. pri svojom podnikaní s veľkým množstvom ďalších svojich klientov, podnikateľov aj spotrebiteľov, s ktorými uzatvára úverové zmluvy a so spotrebiteľmi ich dohoduje za rovnakých podmienok, určených bankou, pričom spravidla klienti obsah zmluvy nevyjednávajú, t.j. práva a povinnosti z nej vyplývajúce sú zadané dodávateľom u všetkých zmlúv v rovnakom čase za rovnakých podmienok a odlišujú sa iba menom spotrebiteľa, zmluvné podmienky sú stanovené dodávateľom služby spotrebiteľovi. Znaky typovej formulárovej zmluvy vykazuje aj zmluva o úvere uzavretá s odporcami a v takejto zmluve je uvedené v čl. II vyhlásenie odporcov (dlžníkov), že sa oboznámili so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa úver poskytuje, súhlasia s nimi a zaväzujú sa ich dodržiavať a tiež podpísali v zmluve uvedenú dohodu v zmysle §

262 Obchodného zákonníka, že sa právne vzťahy medzi SLSP a.s. a nimi budú spravovať Obchodným zákonníkom. Úplný návrh zmluvy o úvere aj s ďalším obsahom vo VOP predložila odporcom banka, odporcovia mohli zmluvu buď ako celok prijať alebo odmietnuť, podmienky zmluvy nemohli vyjednať. Ustanovenie § 262 Obchodného zákonníka dáva možnosť stranám konkrétneho záväzkového vzťahu dohodnúť sa, že na ich vzťah sa bude vzťahovať režim Obchodného zákonníka, a to aj v prípadoch, keď v zmysle § 261 tento vzťah nemožno podriaďiť režimu Obchodného zákonníka. Zákon dáva možnosť dohodou rozšíriť aplikovateľnosť Obchodného zákonníka. V úverovom vzťahu vzniknutom medzi SLSP a.s. a odporcami ide o prípad, keď iba na strane veriteľa je podnikateľ. Aj keď si strany dohodou zvolili aplikovateľnosť Obchodného zákonníka, došlo k tomu, že si spotrebiteľ podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zhoršil svoje zmluvné postavenie, pretože VOP boli všeobecne známe iba dodávateľovi, podnikateľovi poskytujúcemu službu a ním vopred podmienky boli pripravené. Odporca si podpisom časti zmluvy, vopred pripravenej dodávateľom zhoršil svoje zmluvné postavenie, pretože vyhlásil, že sa cíti byť viazaný aj tou časťou zmluvy, ktorej obsah nepoznal. Súd preto na tie vzťahy, ktoré Obchodný zákonník neupravuje, aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv, a to v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, pretože Obchodný zákonník pozná iba niektoré ustanovenia o právnych úkonoch (§ 266 Obchodného zákonníka) a niektoré ustanovenia o uzatváraní zmluvy (§ 269 Obchodného zákonníka) a v súvislosti s písomnou formou právneho úkonu vyžadujúcou sa pre jeho platnosť podľa § 40 ods. 1 OZ vyvodil, že ak bola zmluva uzavretá písomne a túto formu vyžaduje aj zákon o spotrebiteľských úveroch pre jej platnosť, ak písomne vyhotovené VOP mali byť súčasťou písomnej zmluvy a mali sa stať súčasťou písomnej zmluvy o úvere, na znak súhlasu s obsahom zmluvy, t.j. vzájomných práv povinností účastníkov v nich uvedených a nahrádzajúcich časť zmluvy, mali byť podľa § 40 ods. 3 OZ odporcami podpísané. V konaní neboli predložené odporcami podpísané VOP a tieto sa nestali platnou súčasťou zmluvy o úvere. Navrhovateľ v konaní nepredložil dôkaz, svedčiaci k tomu, že odporcovia podpísali okrem zmluvy o úvere akékoľvek ďalšie súčasti zmluvy a takýto právny úkon je podľa § 40 ods. 1 OZ a § 272 Obchodného zákonníka neplatný, pričom pre nedodržanie zákonom predpísanej formy právneho úkonu ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. VOP sú neplatné ako celok, vrátane časti VOP bodu čl. 7.6.1. týkajúcom sa práva SLSP a.s. vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Podmienka nie je stanovená v podpísanej zmluve o úvere ako dôsledok porušenia zmluvy zo strany odporcov a právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru banka nemala a nevzniklo jej právo požadovať od dlžníkov splatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere pred dátumom konečnej splatnosti úveru. Veriteľ má právo použiť najneskôr do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, ak toto oprávnenie neuplatní, opätovne sa pokračuje v plnení v splátkach, veriteľ môže opäť toto právo využiť aj po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Banka síce vyhotovila výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale bez účinkov pre odporcov, pretože títo sa o požiadavke banky nedozvedeli a ani nemohli dozvedieť, pretože sa v čase doručovania výzvy poštou v mieste, kam banka výzvu doručovala nezdržovali. Do dňa 15.12.2011, t.j. do dňa podpísania zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi bankou a navrhovateľom bola veriteľom odporcov nepochybne banka. Na vyhlásenie celej pohľadávky za splatnú banke právo nevzniklo, ak by aj bolo preukázané v konaní, že sa výzva dostala do sféry dispozície odporcov, výzva banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, by bola jednostranným právnym úkonom veriteľa, ktorým požaduje zaplatenie úveru jednorázovo pre nedostatok dohody o strate splátok neúčinná. Z neunesenia dôkazného bremena navrhovateľom k tomu, že banka (veriteľ) mala právo vyhlásiť celú pohľadávku za splatnú súd vyvodil, že banka postúpila na navrhovateľa nesplacujúcu pohľadávku. Z daného súd vyvodil, že konečná splatnosť celého úveru nastala až dňom 20.11.2016 tak, ako bola vyjadrená v zmluve o úvere uzavretej s odporcami. Za splatnú postúpenú pohľadávku bankou by bolo možné jej pohľadávku považovať vtedy, keď by v konaní bolo preukázané, že nastal deň alebo obdobie, počas ktorého má dlžník povinnosť veriteľovi plniť pred postúpením pohľadávky. Nebolo tvrdené ani zistené v konaní ukončenie zmluvy výpoveďou ani odstúpením od zmluvy.

Navrhovateľ odvodzoval svoj záver o splatnej peňažnej pohľadávke, spôsobilej na uplatnenie voči odporcom na súde z ním vyhotovenej výzvy k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24.1.2012, čo súdu vychádza z dôkazu, ktorým je Výzva na úhradu a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, v ktorom navrhovateľ odporcom oznamuje, že sa stal ich novým veriteľom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy o postúpení pohľadávok má zrejme právo navrhovateľa vyplývať z čl. V. jeho bodu 5., majúce zakladať právo navrhovateľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Pokiaľ banka, veriteľ odporcov zo zmluvy o úvere nemala právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, nemohol právo nadobudnúť s postúpenou pohľadávkou navrhovateľ v zmysle zásady, že nikto nemôže na iného previesť viacej práv, ako má

sám a druhý ich nadobudnúť a vôbec nie s tým účinkom, aký sa predpokladá vyvolať jednostranným právnym úkonom veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, odhladiac od toho, že jednostranný právny úkon podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách má za povinnosť urobiť výslovne banka, a nie postupník, ktorý v čase trvania úverovej zmluvy nebol bankou a ani veriteľom odporcu. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka jasne vymedzuje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru veriteľovi, ktorým navrhovateľ v čase omeškania odporcov za trvania úverovej zmluvy nebol. Výzva banky je právnym úkonom v zmysle § 34 OZ určovaný prejavom vôle, zameraním tohto prejavu vôle, vznikom, zmenou alebo zánikom (zrušením) práv a povinností alebo smeruje k vyvolaniu iných právnych následkov, ktoré právne predpisy s takým prejavom vôle spájajú. V konaní ale nebolo preukázané, že na to oprávnený subjekt podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách bol oprávnený úkon urobiť a nemohlo dôjsť ani k právnemu následku zosplatenia celého úveru veriteľom s následkom podľa § 565 OZ splatnosti celého úveru a ani jeho časti bankou ani navrhovateľom. Jeho právny úkon z 24.1.2012 je právnym úkonom neplatným podľa § 39 OZ, odporujúcim zákonu.

Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ v iných konaniach argumentuje ohľadom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách zaradením ustanovenia pod nadpis v zákone „bankové tajomstvo“. Išlo napríklad o vec Okresného súdu Skalica sp. zn. 3C/240/2012. Súd, posudzujúc ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách v časti týkajúcej sa písomnej výzvy banky, podľa obsahu je toho názoru, že z ustanovenia vyplýva, že je naviazané na čas plnenia. Časom plnenia je vymedzenie časového obdobia, v ktorom je dlžník povinný splniť svoj záväzok, na čas splatnosti alebo zročnosti inak aj dospelosti a súd má za to, že v ustanovení nejde iba o prelomenie bankového tajomstva, ale v súvislosti s možnosťou postúpenia pohľadávky bankou na subjekt, ktorý bankou nie je aj so splatnosťou pohľadávky banky.

Účelom právneho úkonu sa rozumie jeho hospodárske určenie, ktoré je, alebo nie je v súlade s účelom dovoleným zákonom. V zmysle § 1 zákona o bankách zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením ale aj podnikaním a zákon o bankách upravuje právo banky poskytovať úvery ako podnikateľovi. V záväzkovoprávnom vzťahu má práve banka ako veriteľ právo požadovať plnenie od dlžníka, jej právo je platnou právnou úpravou chránené a predpokladá sa aj u banky vôľa a úsilie urobiť všetko pre to, aby dlžník splnil to, na čo sa banke zaviazal. Ak v konaní nebolo preukázané, že banka urobila platne zákonom predpísaný právny úkon, smerujúci k tomu, aby mohla postúpiť pohľadávku v súvislosti s omeškaním odporcov s plnením záväzku, má súd za to, že nebol ani splnený v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, ďalej nebolo preukázané navrhovateľom že banka splnila povinnosť postupcu voči dlžníkom pred postúpením pohľadávky a v konaní tak neboli preukázané zákonné predpoklady na postúpenie pohľadávky bankou na navrhovateľa. Podľa názoru súdu zákonodarca ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách dal oprávnenie banke postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po tam stanovenú dobu v omeškaní a sledoval ten cieľ a naplnenie účelu zákona o bankách, aby banka podnikla kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom, keďže poskytovanie úverov a ich správa je podľa zákona o bankách jednou z jej hlavných činností, upravených zákonom. V konaní nebolo preukázané jeden z predpokladov pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa a postúpenie je v rozpore svojím účelom a obsahom v rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok nemohol nadobudnúť navrhovateľ právo veriteľa domáhať sa po odporcoch ako dlžníkoch splnenia záväzku. „Skutočným“ veriteľom odporcov zostala Slovenská sporiteľňa a.s. Na strane navrhovateľa nie je daná aktívna legitímácia na podanie návrhu, práva veriteľa mu nesvedčia, čo je dôvodom vedúcim súd k zamietnutiu návrhu. Bezpredmetným je preto zaoberať sa hodnotením ďalších častí dôkazu ako sú ostatné časti všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s., či skúmať, či je nárok navrhovateľa premlčaný úplne alebo čiastočne alebo vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere, či vznikol navrhovateľovi nárok na poplatky, úroky podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a do akej výšky, prípadne či zmluva o úvere neobsahuje pre spotrebiteľa neprijateľné podmienky, zo zákona neplatné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pre rozhodnutie o trovách sa v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. vyžaduje, aby bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách a podľa ods. 2 aby boli vyčíslené v lehote tam stanovenej. Navrhovateľ návrh na rozhodnutie o trovách konania podal, ale právo na ne mu pre jeho neúspech v konaní nesvedčí. V konaní úspešní

odporcovia sa výslovne pred súdom práva na náhradu trov konania zriekli. Napriek ich procesnému úspechu v konaní súd preto rozhodol, že sa odporcom náhrada trov konania nepriznáva. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).